

Zorgsymposium | GGZ en het recht

Tuchtrechtelijke aansprakelijkheid van bestuurders,
managers en opleiders in de zorg

- door Rien Leemans -

Welke bestuurders en managers vallen onder het tuchtrecht?

- Artikel 47 Wet BIG: arts, tandarts, apotheker, gezondheidszorgpsycholoog, psychotherapeut, fysiotherapeut, verloskundige of verpleegkundige.
- Tweede tuchtnorm, persoonlijke verwijtbaarheid.
- Voldoende weerslag op individuele gezondheidszorg.

Onderscheid:

- Praktijkhouders
- Leidinggevenden van afdeling
- Bestuurders van organisatie

en

- Incidentele fout of organisatorisch falen?
- Bemoeienis met zorg?
- Beleidsvrijheid

Casus 1: Psychiater, geneesheer-directeur, wordt aangeklaagd omdat:

- I.t.t. hetgeen in behandelplan staat, geen psychiater hoofdbehandelaar was, maar een GZ-psycholoog;
- Na een calamiteit, medewerkers onvoldoende kennis bleken te hebben van een suïcideprotocol.

Ontvankelijk? Gegrond?

Casus 2: Hoofd behandeldienst wordt tuchtrechtelijk aangesproken. Klachten:

1. Verweerster is organisatorisch en als leidinggevende verantwoordelijk voor de ondeugdelijke structuur van zorg binnen locatie N., waaronder begrepen het systeem van triage en de afwezigheid van het medisch dossier tijdens de avond- en weekenddienst;
2. Verweerster heeft zonder wederhoor een melding aan de IGZ;
3. Verweerster heeft geen verslag gemaakt of laten maken van de bespreking met de gemachtigde;
4. Verweerster ontkent dat van de zijde van O. onzorgvuldig of verwijtbaar zou zijn gehandeld;
5. De beslissing van verweerster om patiënten op de verpleegafdeling van locatie N. op te nemen berust op gronden die deze beslissing niet kunnen dragen.

Ontvankelijk?

Tuchtrechtelijke aansprakelijkheid opleiders:

Bij de aanvang van de opleiding drukt een aanzienlijk deel van de tuchtrechtelijke verantwoordelijkheid voor het handelen van de zorgverlener in opleiding op de schouders van de opleider c.q. de supervisor, terwijl naarmate er meer aan de opleiding kan worden toevertrouwd de tuchtrechtelijke verantwoordelijkheid gaandeweg wordt gedeeld tussen opleider/supervisor en de opleiding.

Casus 3: Klaagster verwijt de GZ-psycholoog dat het rapport van F. dat onder zijn verantwoordelijkheid als supervisor tot stand kwam, naar inhoud en procedure niet aan de normen van een goed psychologisch onderzoek voldoet.

1. Klaagster is niet geïnformeerd over de onderzoeksvraag;
2. De conclusies in de rapportage van F. zijn strijdig met een latere rapportage;
3. Het rapport bevat ongefundeerde en onjuiste uitspraken over klaagster;
4. In het rapport worden niet nader onderbouwde conclusies over de opvoedingsvaardigheden van klaagster getrokken, zonder dat F. klaagster met haar zoon heeft geobserveerd of over de opvoeding heeft gesproken.

Ontvankelijk? Gegrond?